

KOMUNIKAT PRASOWY nr 37/23

Luksemburg, 28 lutego 2023 r.

Wyrok Trybunału w sprawie C-695/20 | Fenix International

Platformy internetowe i pobór VAT: Rada nie przekroczyła granic swoich uprawnień wykonawczych przez uściślenie, że przyjmuje się, iż podmiot prowadzący platformę, taką jak Only Fans, jest usługodawcą

Spółka Fenix International (zwana dalej „spółką Fenix”), zarejestrowana do celów VAT w Zjednoczonym Królestwie, prowadzi w Internecie platformę sieci społecznościowej znaną pod nazwą Only Fans (zwana dalej „platformą Only Fans”). Platforma ta jest skierowana do „użytkowników” z całego świata, którzy dzielą się na „twórców” i „fanów”. Spółka Fenix dostarcza nie tylko platformę Only Fans, ale także system umożliwiający pobieranie i wypłacanie kwot uiszczanych przez fanów. Spółka ta pobiera 20% od każdej sumy wpłaconej na rzecz twórcy, któremu wystawia fakturę z odpowiednią kwotą. Do pobranej w ten sposób sumy stosuje ona VAT według stawki 20%. Podatek ten jest wskazywany na wystawianych przez nią fakturach.

Organ podatkowy i celny Zjednoczonego Królestwa skierował do spółki Fenix decyzje określające wysokość zobowiązania podatkowego VAT do zapłaty za okres między 2017 r. a 2020 r., stwierdzając, że spółkę tę należy uznać za działającą w imieniu własnym, w związku z czym musi ona zapłacić VAT od całej kwoty otrzymywanej od fana, a nie tylko od pobieranych przez nią tytułem wynagrodzenia 20% tej kwoty.

Spółka Fenix wniosła skargę do sądu Zjednoczonego Królestwa, kwestionując, co do istoty, ważność podstawy prawnej owych decyzji określających wysokość zobowiązania podatkowego, a mianowicie przepisu rozporządzenia wykonawczego Rady, mającego uściślać dyrektywę VAT. Sąd, do którego spółka Fenix wniosła skargę, skierował pytanie prejudycjalne do Trybunału Sprawiedliwości przed zakończeniem okresu przejściowego następującego po brexicie, w związku z czym Trybunał pozostaje właściwy do udzielenia na nie odpowiedzi. Wspomniany sąd dąży do ustalenia, czy sporny przepis jest nieważny w zakresie, w jakim Rada uzupełniła lub zmieniła dyrektywę VAT, przekraczając w ten sposób zakres powierzonych jej uprawnień wykonawczych.

Dyrektywa VAT stanowi, że przyjmuje się, iż podatnik, który w ramach świadczenia usług działa w charakterze pośrednika we własnym imieniu, ale na rzecz osoby trzeciej, jest usługodawcą.

Z uwagi na ewolucję systemu VAT i w celu zapewnienia jednolitego stosowania w Unii przywołanej zasady Rada w rozporządzeniu wykonawczym wskazała, że „przyjmuje się”, iż podatnik uczestniczący w świadczeniu usług drogą elektroniczną za pośrednictwem sieci telekomunikacyjnej, interfejsu lub portalu, np. sklepu z aplikacjami, „działa w imieniu własnym, lecz na rzecz dostawcy tych usług”.

Domniemanie to może zostać obalone, jeżeli podatnik wyraźnie wskaże tego dostawcę jako podmiot świadczący usługi i jest to odzwierciedlone w uzgodnieniach umownych zawartych między stronami.

Natomiast zawsze przyjmuje się, że podatnik uczestniczący w świadczeniu tych usług działa w imieniu własnym, lecz

na rzecz dostawcy tych usług, a zatem przyjmuje się, że sam jest podmiotem świadczącym owe usługi, jeżeli zatwierdzi on obciążenie usługobiorcy płatnością, zatwierdzi świadczenie tych usług lub ustali ogólne warunki ich świadczenia.

W tym względzie Trybunał stwierdził, że jeżeli podatnik, który bierze udział w świadczeniu usług drogą elektroniczną, prowadząc przykładowo internetową platformę sieci społecznościowej, jest uprawniony do zatwierdzenia świadczenia tych usług, do zatwierdzenia obciążenia usługobiorcy płatnością za te usługi lub do ustalenia ogólnych warunków ich świadczenia, podatnik ten ma możliwość jednostronnego określenia istotnych elementów związanych ze świadczeniem usług, a mianowicie realizacji tego świadczenia i momentu, w którym do niej dojdzie, lub warunków wymagalności wynagrodzenia czy też zasad tworzących ogólne ramy tego świadczenia. W takich okolicznościach, mając na względzie odzwierciedlone w nich realia gospodarcze i handlowe, podatnika słusznie należy uznać za usługodawcę stosownie do dyrektywy VAT.

Kończąc swoją analizę, Trybunał orzekł, że Rada, przyjmując sporny przepis rozporządzenia wykonawczego, ograniczyła się do uściślenia dyrektywy VAT, nie uzupełniając ani nie zmieniając jej. **Analiza pytania prejudycjalnego nie wykazała zatem istnienia żadnych okoliczności, które mogłyby mieć wpływ na ważność spornego przepisu rozporządzenia wykonawczego.**

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst i streszczenie](#) wyroku są publikowane na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 22964106.

Pozostańmy w kontakcie!

